

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki S. S. A.,

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda yazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. MÜNEVVER KÜBRA BAKIRCI - 35522 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Babamla birlikte Gazze'ye yardım götürmek amacıyla Antalya limanından Mavi Marmara gemisiyle hareket ettik. Gemide her yaşta yaşlılar çocuklar bayanlar hepimiz birlikte bulunuyorduk. Aynı zaman da birçok ülkeden yardım gönüllüleri bulunuyordu. Güney Kıbrıs açıklarına kadar ilerledikten sonra orada diğer gemileri beklemeye başladık. Onların da gelmesiyle Gazze'ye hareketimize devam ettik. 30 Mayıs günü gece olmasıyla İsrail'in bizi taciz ettiğini öğrendim ve babam beni alıp diğer yardım gönüllüsü ablalarımın geminin en alt katına indirdi. Olayların bitişine kadar yukarıda olup bitenlerle ilgili net bilgiye sahip olamadım, çünkü bulunduğumuz yerden hiçbir şey göremiyorduk. Ancak yukarıdan ses bombalarının sesini duyuyorduk ve en alt katta olmamıza rağmen gaz bombalarından etkilendik. En son babam aşağı beni görmeye geldiğinde nasıl olduğumu sordu ve tekrar yukarı çıktı. Biz olaylara bu kadar uzak olmamıza rağmen bombalardan bu kadar etkilenmiş isek, "sınırlı sayıda olan gaz maskeleri kime yetecekti?" diye düşünüyorduk. Bu sırada gemi içinde 'İsrail askerlerinin geminin içinde olduğu, ölülerimiz ve çok yaralımızın olduğu ve teslim olduğumuza' dair bir anons verildi. Sonrasında babam aşağıya indi ve iyi olduğunu gördüm. İsrail askerleri hepimizin orta katta toplanmasını istediğinden yukarı çıkmaya başladık, bütün merdivenler kan içindeydi. Orta kata çıktığımızda olayın vahametini ancak anlayabilmiştik. Bir tarafta ağır yaralı bir gönüllü, başında doktorlar müdahale ediyorlar ve diğer tarafta 4 tane şehidi gördüm. Daha sonra İsraili askerler bizi tek tek ellerimizi kelepçelemeye başladılar. Ben, bayan asker tarafından arandıktan sonra sadece pasaportumla kelepçelenerek güverteye yollandım. Bu sırada da ellerimiz kelepçeli vaziyette, kötü muamele ile karşılaştık. Omuzlarımdan tutularak birkaç kişiye atıldım ve merdivenlerden çıkarak beni bekleyen askere doğru gittim.

Bana oturmam gereken yeri gösterilerek kelepçelerim çözüldü. Önümde oturan babam dahil olmak üzere birçok yardım gönüllüsü ıslak yerde ve kelepçeli bir şekilde oturuyorlardı. Çömeldikleri için çoğunun ayakları uyuşmuştu ve hiçbir şekilde askerler ayağa kalkmalarına izin vermiyorlardı. Bu vaziyette tutulan çoğu kişinin omuzlarına kramp girmeye başlamıştı. Su istediğimiz zaman İsrail askerleri geminin içinde buldukları büyük şişeleri getiriyorlar, bardak istediğimizde ise yerde üstüne basmış oldukları bardağı gösteriyorlardı. Bizi (bayanları mı?) sonra içeriye en başta topladıkları yere aldılar. Hiçbirimizin kalkmasına izin vermiyorlardı. En ufak bir harekette silahları üzerimize doğru tutuyorlardı. Tuvalete gitmek gibi en temel ihtiyacımızı karşılamak için saatlerce bekledik. İsrail askerleri tarafından yaklaşık dokuz (9) saatlik bir yolculuk sonrası Aşdot Limanı'na zorla getirildik. Aşdot Limanı'na ulaştıktan sonra da beklemeye devam ettik. Teker teker dışarı alınmaya başladık. İnerken erkek gönüllülerin ellerinin kelepçeli olduğunu gördüm. Limana ayak basmamla

birlikte iki bayan asker beni alarak götürürken önümdeki adam da fotoğrafımı çekmeye başladı. Bu durumdan çok rahatsız olmuştum. Bayan polisler tarafından ayrıntılı aramaya tabi tutuldum. Sonra sağlık bilgilerimin alınacağı bir yere gittim, burada tercümanlar aracılığıyla iyi olduğumu belirttikten sonra pasaportum alındı ve fotoğrafım çekildi. Daha sonra bilgilerimin hazırlanması için bekledim ve o çadırdan çıkmadan önce tekrar arandım ve başörtümdeki iğnelerimi de aldılar. Çadırdan çıkıp arabalara götürülürken arkamdan bir tane erkek olan İsrail askeri değişik sesler çıkarıyordu baktığımda ise yüzüme bakarak kahkahalar atarak gülmeye başladı. Sonrasında cezaevi araçlarına bindirildik. Siyah renkte her tarafı demirlerle kapatılmış karanlık bir arabaya bindirildim ve üzerime kapılar kilitlendi. Karşımda ise o daracık yerde başka bir bayan yardım gönüllüsü oturuyordu. Ancak araba hareket etmeden oradan çıkarıldık ve daha büyük olan yedi kişi birlikte oturduğumuz bir cezaevi aracına bindirildik. Oraya giderken de aynı İsrail askeri aynı sesi gülererek çıkartmaya devam ediyordu. Yaklaşık iki saatlik bir yolculuk sonrası cezaevine vardık. Arabanın içinde öyle bir klima çalışıyordu ki bir süre sonra aşırı soğuktan dolayı belimi hissetmemeye başladım, arada da ışıkları açıp söndürüyorlardı. Bu şekilde ceza evine alındık. Hakkımız olan istediğimiz biriyle konuşma isteğimiz geç olsa da yapıldı, ancak İngilizce konuşulmamız gerektiği belirtildi. Aksi halde konuşmamıza izin vermeyeceklerini belirttiler ve bu sebeple ben dahil pek çok kişi yakınları ile görüşemedi. Cezaevinde rahatsızlık vermek için geceleri kapıları gürültülü bir şekilde açıp kapatıyorlardı. İki gece cezaevinde kaldıktan sonra son gün sabah erken saatte uyandırıldık ve arabalara bindirildik. Ben on kişilik bir ceza evi aracındaydım. Arabanın içindeki bir yardım gönüllüsü su ve yiyecek bir şeyler istedi, çünkü kahvaltı etmemiştik. Başta umursamadılar, fakat daha sonra getirdiler. Aynı yardım gönüllüsü kişi, tuvalete gitmek istediğini belirtti. Fakat izin vermediler. Biraz direttikten sonra kapıyı açtılar ve ne istediğini sordular. Kadın İsrail polisi yardım gönüllüsünü içeri itmeye çalışıyor ve kollarını ve yüzünü tırmalıyordu. Erkek olan İsrail askeri ise yardım gönüllüsüne tekme atmaya ve boğazını sıkmaya başladı. Biz de yardım gönüllüsünü içeri çekmeye çalışıyorduk. Yardım gönüllüsü daha fazla dayanamadı ve içeri ittiler. Havaalanına kadar hiçbir şekilde ihtiyaçlara cevap verilmedi. Cezaevi araçlarının üst yan tarafında bulunan ve hava almayı sağlayan camlar, kalın bantlarla kapatılmış durumda idi. Havaalanında pasaport işlemlerimiz bittikten sonra pasaportum verilerek otobüse bindirilip uçağa gönderildim. Ancak herkesin pasaportu geri verilmedi, bazılarını pasaportlarını kaybettiklerini söyleyerek uçağa gönderdiler. Bavulumun yarısı boşaltılmış vaziyette idi, sırt çantam ise tamamen boştu. Para cüzdanım geri gelmesine rağmen içindeki 300 TL'ye ulaşamadım. Cep telefonum da geri gelmedi. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim, dedi

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.

16/07/2010